

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 96

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 februarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 744 din 22 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2–3
Decizia nr. 858 din 18 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal	4–6
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
11. — Ordin pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a tarifelor reglementate și a prețurilor aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților finali	7–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 744

din 22 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 6.582/2/2015/a2 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.905D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece autoarea acesteia invocă neconstituționalitatea prevederilor criticate prin prisma unei omisiuni legislative, solicitând Curții Constituționale să explice care sunt cauzele expres prevăzute de lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 3.239 din 26 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.582/2/2015/a2, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Liliana Teodoriu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită restituirea taxei judiciare de timbru.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale prin omisiune și neclaritate. Astfel, trebuie precizat, fără echivoc, care sunt alte cauze în care sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 45 lit. a) — i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 stabilesc expres, clar și fără echivoc situațiile în care sumele achitate cu

titlu de taxe judiciare de timbru se restituie petiționarului, iar, prin prevederile criticate, legiuitorul a realizat o corelare cu alte reglementări legale care au prevăzut, la rândul lor, în mod expres, astfel de cauze, distinct de cele reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013. Or, dublarea unor reglementări legale, prin preluarea lor în cuprinsul prevederilor art. 45, ar fi contrară normelor de tehnică legislativă stabilite de Legea nr. 24/2000. De asemenea, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, menționează că stabilirea cazurilor în care se restituie taxele judiciare de timbru este de competența legiuitorului.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece autoarea acesteia solicită, în realitate, adoptarea unei noi soluții legislative, în sensul menționării explicite care sunt „alte cauze prevăzute expres de lege” pentru care se restituie taxa de timbru, aspecte care nu intră în competența Curții Constituționale, întrucât, potrivit prevederilor Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, care au următorul cuprins: „(1) *Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, după caz, integral, parțial sau proporțional, la cererea petiționarului, în următoarele situații: [...] j) în alte cauze expres prevăzute de lege.*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 44 referitor la dreptul de proprietate, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea este invocat art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că accesul liber la justiție nu echivalează cu gratuitatea serviciului prestat de instanțele judecătorești, legiuitorul având deplina legitimitate constituțională

de a impune taxe judiciare de timbru fixe sau calculate la valoare în funcție de obiectul litigiului (Decizia nr. 109 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 5 aprilie 2011) atât timp cât ele apar ca fiind rezonabile în raport cu serviciile oferite (Decizia nr. 480 din 21 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 23 ianuarie 2014). Taxele judiciare de timbru reprezintă acele sume de bani datorate bugetului public de către persoanele fizice sau juridice care solicită și beneficiază de un serviciu public din partea unor instituții publice. Restituirea acestor taxe reprezintă o opțiune a legiuitorului, o facilitate pe care acesta o acordă în funcție de specificul situațiilor concrete.

15. De altfel, art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la plata taxelor judiciare de timbru, fiind legal și normal ca justițiabilii care beneficiază de un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de instanțele judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor care implică serviciul public al justiției.

16. Totodată, la art. 1 paragraful 1 cu privire la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție se stipulează că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale și nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional. Însă art. 1 paragraful 2 din același act normativ prevede că dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții (a se vedea și Decizia nr. 40 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 5 iulie 2018).

17. În acest context, Curtea constată că prevederile art. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 reglementează situațiile în care poate interveni restituirea integrală, parțială sau proporțională a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru [respectiv în următoarele situații: a) când taxa plătită nu era datorată; b) când s-a plătit mai mult decât cuantumul legal; c) când acțiunea sau cererea rămâne fără obiect în cursul procesului, ca urmare a unor dispoziții legale; d) când acțiunea corect timbrată a fost anulată în condițiile art. 200 alin. (3) din Codul de procedură civilă sau când reclamantul a renunțat la judecată până la comunicarea cererii de chemare în judecată către pârât; e) când, în procesul de divorț, părțile au renunțat la judecată ori s-au împăcat; f) când contestația la executare a fost admisă, iar hotărârea a rămas definitivă; g) în cazul în care instanța de judecată se declară incompetentă, trimițând cauza la un alt organ cu activitate jurisdicțională, precum și în cazul respingerii cererii, ca nefiind

de competența instanțelor române; h) când probele au fost administrate de către avocați sau consilieri juridici; i) în cazul în care participantul la proces care a fost recuzat se abține sau dacă cererea de recuzare ori de strămutare a fost admisă; j) în alte cauze expres prevăzute de lege], precum și procedura care trebuie urmată pentru redobândirea acestora.

18. Cu privire la restituirea sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, pronunțându-se asupra soluției legislative cuprinse în vechea reglementare ce viza această posibilitate, Curtea a arătat că o asemenea măsură, care acoperă o paletă largă de situații în care se restituie, în totalitate sau în parte, aceste sume achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, are drept scop evitarea îmbogățirii fără justă cauză a statului (Decizia nr. 432 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 3 octombrie 2005).

19. De asemenea, Curtea reține că regula este cea a timbrării acțiunilor părților, scutirile constituind excepții, iar, prin prevederile art. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 referitoare la restituirea sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, legiuitorul, în virtutea dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora procedura de judecată este prevăzută de lege, inclusiv cu privire la stabilirea cazurilor în care se restituie taxele judiciare de timbru, nu face altceva decât să dea eficiență prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție cu privire la așezarea justă a sarcinilor fiscale, respectiv să stabilească în concret situațiile expres prevăzute de lege când poate interveni restituirea integrală, parțială sau proporțională a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, lăsând posibilitatea, în folosul justițiabilului, ca aceasta să fie restituită, conform legii și în alte cazuri prevăzute de alte norme legale de drept comun sau speciale, în funcție de dinamica legislativă.

20. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor legale criticate, în raport cu prevederile art. 20, art. 21 și art. 44 din Constituție, ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, este neîntemeiată.

21. În ceea ce privește dispozițiile art. 52 și 53 din Constituție, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, deoarece, pe de o parte, prevederile criticate nu reglementează cu privire la aspecte ce se circumscriu dispozițiilor constituționale cu privire la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, iar, pe de altă parte, nu s-a constatat încălcarea vreunui drept fundamental.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 6.582/2/2015/a2 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate. Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 858

din 18 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal, excepție ridicată de Alen Daniel Moisin în Dosarul nr. 257/197/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 14D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 689 din 7 noiembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 257/197/2016, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Alen Daniel Moisin cu ocazia soluționării apelurilor formulate într-o cauză penală având ca obiect tragerea la răspundere penală pentru săvârșirea unor infracțiuni de șantaj, prevăzute și pedepsite de art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal încalcă principiul legalității, egalitatea în drepturi, legalitatea incriminării și a pedepsei, precum și condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât termenul „*constrângere*” și sintagmele „*folos nepatrimonial*” și „*folos patrimonial*” sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate. Astfel, arată că prevederile art. 194 din Codul penal din 1969, care reglementau infracțiunea de șantaj, nu distingeau în funcție de natura folosului urmărit, în timp ce, potrivit dispozițiilor art. 207 alin. (3) din Codul penal, fapta de șantaj este sancționată mai aspru atunci când este comisă în scopul de a dobândi în mod injust, pentru sine sau pentru altul, un folos patrimonial. Dispozițiile de lege criticate nu definesc

însă sintagmele „*folos nepatrimonial*” și „*folos patrimonial*”. Totodată, consideră că legiuitorul nu are competența constituțională de a reglementa infracțiuni într-o manieră care să consacre o disproporție vădită între importanța valorii sociale care trebuie ocrotită și cea care trebuie limitată, întrucât, în caz contrar, s-ar ajunge la nesocotirea acesteia din urmă. Susține că dispozițiile de lege criticate, care incriminează o faptă ce contravine libertății persoanei, creează o disproporție sub aspectul sancționării, în funcție de natura nepatrimonială sau patrimonială a folosului urmărit prin săvârșirea infracțiunii de șantaj.

6. **Curtea de Apel Brașov — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate îndeplinesc condițiile de previzibilitate, în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului. Consideră că destinatarii legii penale nu au nicio dificultate în a se conforma exigențelor acesteia, termenii „*folos*”, „*injust*”, „*patrimonial*” și „*nepatrimonial*” fiind clari, întrucât înțelesul este ușor de cunoscut prin accesarea unui dicționar al limbii române în situația în care nu cunosc deja acești termeni, care sunt extrem de uzitați în vorbirea curentă.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre care se numără și previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (deciziile Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011, nr. 1 din 11 ianuarie 2012 și nr. 146 din 12 martie 2015). Arată că în același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, și Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Ciné Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59. Așadar, previzibilitatea unei norme presupune că destinatarul acesteia are posibilitatea de a-și reprezenta aspectele în funcție de care este obligat să își modeleze conduita. Menționează că dispozițiile de lege criticate, ce incriminează fapta de șantaj, utilizează cuvintele cu sensurile proprii, definite ca atare în

dictionar. Totodată, arată că sintagma de „*folos patrimonial*” a fost analizată, incidental, de Curtea Constituțională — prin Decizia nr. 603 din 6 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 301 alin. (1) și art. 308 alin. (1) din Codul penal, paragrafele 14 și 15 —, fără a fi pusă în discuție previzibilitatea sintagmei, ci numai dacă înțelesul ei vizează orice tip de folos patrimonial sau doar folosul patrimonial necuvenit.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor, așa cum reiese și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 109, și Hotărârea din 8 iulie 2008, pronunțată în Cauza *Fener Rum Patrikliği împotriva Turciei*, paragraful 70). Norma juridică trebuie să fie enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își controleze conduita, să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Apreciază că dispozițiile de lege care incriminează șantajul nu necesită intervenții din partea legiuitorului, întrucât îndeplinesc cerințele calitative, inclusiv previzibilitatea.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal, care au următorul cuprins:

„(1) *Constrângerea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine ori pentru altul, se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.*

[...] (3) *Dacă faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) au fost comise în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial, pentru sine sau pentru altul, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și a prevederilor art. 7 referitor la legalitatea incriminării și a pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție și ale art. 7 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare.

15. Astfel, prin Decizia nr. 689 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 1 februarie 2018, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând că, într-adevăr, termenul „constrângere” nu este definit în legislația penală, aspect ce denotă intenția legiuitorului de a conferi cuvântului criticat sensul său uzual. În limbajul curent, prin „constrângere” se înțelege determinarea unei persoane să facă sau să nu facă ceva împotriva voinței sale. Cum infracțiunea, în a cărei reglementare este folosit termenul analizat, este o infracțiune împotriva libertății persoanei, mai exact împotriva libertății de ordin moral a persoanei, pentru că aceasta nu presupune o privare de libertate, în sens fizic, constrângerea exercitată împotriva subiectului pasiv al infracțiunii de șantaj trebuie să îi producă acestuia o stare de temere, de natură a-l determina să acționeze conform conduitei prevăzute în dispoziția normei de incriminare. Prin urmare, constrângerea astfel exercitată reprezintă punerea în mișcare a unei forțe exterioare subiectului pasiv al infracțiunii, care poate fi de natură fizică sau morală. În cazul constrângerii fizice, aceasta poate fi exercitată, în mod direct, prin energia fizică a făptuitorului sau prin punerea în mișcare, de către acesta, a unei alte energii de aceeași natură, capabilă să înfrângă rezistența fizică a subiectului pasiv. Spre deosebire de aceasta, constrângerea psihică se exercită prin efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire victimei temerea că, în viitor, ea sau o altă persoană apropiată ei va suporta un rău. În ambele cazuri, pentru realizarea conținutului constitutiv al infracțiunii, constrângerea trebuie să fie efectivă. Având în vedere aceste particularități ale infracțiunii de șantaj și, în mod special, obiectul său juridic, care are în vedere libertatea morală a persoanei, legiuitorul nu a prevăzut în cuprinsul normei de incriminare criticate modalitățile concrete de realizare a constrângerii, evitându-se astfel restrângerea, în mod nejustificat, a sferei de aplicare a prevederilor art. 207 alin. (1) din Codul penal. În acest fel intră sub incidența dispoziției legale analizate toate formele de constrângere, care au ca rezultat determinarea unei persoane să dea, să facă, să nu facă sau să sufere ceva, săvârșite în scopul de a dobândi în mod injust un folos nepatrimonial, pentru sine ori pentru altul, indiferent de acțiunile sau inacțiunile prin care constrângerea este executată. Curtea a constatat că aceste aspecte nu sunt însă de natură a lipsi dispozițiile art. 207 alin. (1) din Codul penal de claritate, precizie și previzibilitate, textul criticat respectând condițiile de calitate a legii, impuse prin prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție (paragrafele 14—16).

16. Referitor la sintagma „*în scopul de a dobândi în mod injust un folos patrimonial*” din cuprinsul dispozițiilor art. 207 alin. (3) din Codul penal, Curtea a reținut că aceasta indică, în mod explicit, faptul că infracțiunea de șantaj, în forma prevăzută prin textul criticat, este săvârșită cu intenție directă, respectiv în vederea dobândirii unui folos de către subiectul activ al infracțiunii sau de către o altă persoană. Acest folos poate să provină de la orice persoană, nu doar de la cea constrânsă, întrucât scopul infracțiunii nu este cel de lezare a victimei, ci are în vedere procurarea respectivului beneficiu. În mod evident, folosirea de către legiuitor a cuvântului „*patrimonial*”, în cuprinsul sintagmei criticate, denotă caracterul direct evaluabil în bani al respectivului folos, care, de altfel, deosebește forma de bază a

infracțiunii de șantaj, reglementată de art. 207 alin. (1) din Codul penal, de cea agravată, prevăzută la alin. (3) al aceluiași articol. Având în vedere aceste considerente, Curtea a constatat că dispozițiile art. 207 alin. (3) din Codul penal sunt clare, precise și previzibile, nefiind de natură a încălca prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție (paragrafele 17 și 18).

17. Pentru motivele mai sus arătate, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 689 din 7 noiembrie 2017, mai sus citată (paragraful 19), că dispozițiile art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal corespund exigențelor principiului legalității incriminării, reglementat de prevederile art. 7 din Convenție. În acest sens, prin Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016, paragraful 31, instanța de contencios constituțional, făcând trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la legalitatea incriminării și a pedepsei, a reținut că, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută, una dintre tehnicile standard de reglementare constând în recurgerea, mai degrabă, la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea

interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin Decizia nr. 689 din 7 noiembrie 2017, mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Dispozițiile art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal nu aduc atingere nici principiului egalității în drepturi. Așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Decizia nr. 323 din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 29 iunie 2015, și Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, mai sus citată).

20. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin dispozițiile de lege criticate, a prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, restrângere care nu s-a constatat însă în cauza de față.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alen Daniel Moisin în Dosarul nr. 257/197/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 207 alin. (1) și (3) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Metodologiei de stabilire a tarifelor reglementate și a prețurilor aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților finali

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (1)¹, alin. (2) lit. c), d) și f), art. 53, art. 55 alin. (1), art. 57 alin. (6), art. 75 alin. (1) lit. c), d) și h), art. 76 alin. (1), (3) și (5), art. 77, 78, art. 79 alin. (1), (2), (3) și alin. (4) lit. a), b), c), d), alin. (5) și (6) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. b) și c) și art. 9 alin. (1) lit. b) și ac) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de stabilire a tarifelor reglementate și a prețurilor aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților finali, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Clienții casnici care au încheiat, pentru un loc de consum, un contract negociat cu un furnizor de energie electrică care nu este desemnat furnizor de ultimă instanță pot încheia un contract reglementat numai cu furnizorul de ultimă instanță obligat din zona de rețea în care se află locul de consum.

Art. 3. — Pentru un loc de consum nou clientul casnic poate încheia un contract reglementat numai cu furnizorul de ultimă instanță obligat din zona de rețea în care se află locul de consum.

Art. 4. — Clienții casnici care au încheiat pentru un loc de consum un contract negociat cu un furnizor de energie electrică care este desemnat furnizor de ultimă instanță în zona de rețea în care se află locul de consum pot încheia un contract reglementat numai cu acesta.

Art. 5. — (1) În cazul furnizorului de ultimă instanță opțional, desemnat anterior intrării în vigoare a prezentului ordin, discountul utilizat la avizarea prețului pentru serviciul universal pentru perioada 1 martie 2019—30 iunie 2019 este cel prevăzut în decizia de desemnare.

(2) Furnizorul de ultimă instanță opțional care se află în situația prevăzută la alin. (1) poate să refuze solicitările de încheiere a contractelor de furnizare a energiei electrice transmise de clienții noncasnici care beneficiază de serviciul universal, motivat de modificarea prețului de referință care a stat la baza ofertei cu preț transmisă în vederea desemnării ca furnizor de ultimă instanță opțional.

(3) Furnizorul de ultimă instanță opțional care se află în situația prevăzută la alin. (1) poate să refuze solicitările de încheiere a contractelor reglementate transmise de clienții casnici în regim concurențial, aflați în portofoliul operatorului economic care are și această calitate, motivat de faptul că

tarifele reglementate au fost introduse ulterior desemnării acestuia în calitate de furnizor de ultimă instanță opțional și nu au fost avute în vedere în procesul de desemnare.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 4 în cazul prevăzut la alin. (3) clienții casnici în regim concurențial, aflați în portofoliul operatorului economic care are și calitatea de furnizor de ultimă instanță opțional, pot încheia un contract reglementat cu furnizorul de ultimă instanță obligat din zona de rețea în care se află locul de consum.

Art. 6. — În perioada 1 martie 2019—28 februarie 2022 consumul de energie electrică al clienților casnici care au încheiate contracte reglementate cu furnizorii de ultimă instanță va fi facturat la tarife reglementate aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei în conformitate cu prevederile Metodologiei de stabilire a tarifelor reglementate și a prețurilor aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților finali.

Art. 7. — Furnizorii desemnați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru a presta serviciile de furnizare de ultimă instanță și Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale „OPCOM” — S.A. duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestuia.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 39/2018 privind aprobarea Metodologiei de stabilire a modului de calcul și a condițiilor de avizare a prețurilor aplicate de furnizorii de ultimă instanță obligați și furnizorii de ultimă instanță opționali clienților finali, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 21 martie 2018.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și intră în vigoare la data de 6 februarie 2019.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

METODOLOGIE

de stabilire a tarifelor reglementate și a prețurilor aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților finali

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 Scop și domeniu de aplicare

Art. 1. — Prezenta metodologie stabilește criteriile și regulile pentru determinarea:

a) tarifelor reglementate aplicate de furnizorii de ultimă instanță clienților casnici din portofoliul propriu;

b) prețului pentru energia electrică activă aplicat de furnizorii de ultimă instanță obligați clienților finali noncasnici din portofoliul propriu care beneficiază de serviciul universal;

c) prețului pentru energia electrică activă aplicat de furnizorii de ultimă instanță obligați clienților finali noncasnici din portofoliul propriu care nu au uzat de eligibilitate și nu îndeplinesc condițiile sau nu au solicitat să beneficieze de serviciul universal;

d) prețului pentru energia electrică activă aplicat de furnizorii de ultimă instanță opționali clienților finali noncasnici din portofoliul propriu care beneficiază de serviciul universal;

e) prețului pentru energia electrică activă aplicat de către furnizorii de ultimă instanță obligați clienților finali noncasnici din portofoliul propriu preluați pentru că nu au asigurată furnizarea energiei electrice din nicio altă sursă.

Art. 2. — Metodologia se aplică de către furnizorii de ultimă instanță, în vederea determinării tarifelor reglementate/prețurilor finale pentru energia electrică activă aplicate clienților finali din portofoliul propriu.

SECȚIUNEA a 2-a Abrevieri și definiții

Art. 3. — Abrevierile utilizate în cadrul prezentei metodologii au următoarele semnificații:

a) *ANRE* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

b) *FUI* — furnizorii de ultimă instanță obligați și furnizorii de ultimă instanță opționali;

c) *FUI_{ob}* — furnizori de ultimă instanță obligați desemnați prin decizie a președintelui ANRE în conformitate cu reglementările în vigoare;

d) *FUI_{op}* — furnizori de ultimă instanță opționali desemnați prin decizie a președintelui ANRE în conformitate cu reglementările în vigoare;

e) *OTS* — operatorul de transport și de sistem;

f) *OPCOM* — operatorul pieței de energie electrică și de gaze naturale din România;

g) *PC* — piețe centralizate la termen administrate de OPCOM;

h) *PZU* — piața pentru ziua următoare;

i) *PI* — piața intrazilnică;

j) *SU* — serviciu universal;

k) *UI* — ultimă instanță.

Art. 4. — (1) Termenii utilizați în prezenta metodologie au semnificațiile prevăzute în următoarele acte normative:

a) Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

b) Regulamentul de selecție concurențială în vederea desemnării furnizorilor de ultimă instanță, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 26/2018.

(2) În înțelesul prezentei metodologii, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

a) *anul n* — anul 2019;

b) *perioadă de aplicare* — perioadă de aplicare a tarifelor reglementate/prețurilor avizate în baza prezentei metodologii. În cazul tarifelor reglementate perioadele de aplicare sunt:

— prima perioadă de aplicare 1.03.2019—31.12.2019;

— a doua perioadă de aplicare 1.01.2020—31.12.2020;

— a treia perioadă de aplicare 1.01.2021—28.02.2022;

În cazul prețurilor avizate, prima perioadă de aplicare este cuprinsă între data de 1 martie a anului *n* și data de 31 decembrie a anului *n*, următoarele perioade de aplicare fiind cuprinse între data de 1 ianuarie a anului *n+(m+1)* și data de 31 decembrie a anului *n+(m+1)*, unde *m = 0,1,2,.....*;

c) *preț pentru serviciul universal aplicat de FUI_{ob}* — preț pentru energia electrică activă, avizat de ANRE, aplicat de către FUI_{ob} clienților finali noncasnici din portofoliul propriu care beneficiază de serviciul universal;

d) *preț pentru clienții inactivi aplicat de către FUI_{ob}* — preț pentru energia electrică activă, avizat de ANRE, aplicat de către FUI_{ob} clienților finali noncasnici din portofoliul propriu care nu au uzat de eligibilitate și nu îndeplinesc condițiile sau nu au solicitat să beneficieze de serviciul universal;

e) *preț pentru serviciul universal aplicat de către FUI_{op}* — preț pentru energia electrică activă, avizat de ANRE, aplicat de către FUI_{op} clienților finali noncasnici din portofoliul propriu care beneficiază de serviciul universal;

f) *preț de ultimă instanță aplicat de către FUI_{ob}* — preț pentru energia electrică activă aplicat de către FUI_{ob} clienților finali noncasnici din portofoliul propriu preluați pentru că nu au asigurată furnizarea energiei electrice din nicio altă sursă;

g) *tarif reglementat* — tarif pentru energia electrică activă, aprobat de ANRE, aplicat de către FUI clienților casnici din portofoliul propriu în perioada 1 martie 2019—28 februarie 2022.

CAPITOLUL II Tarife reglementate aplicate clienților casnici

SECȚIUNEA 1

Modul de calcul al tarifelor reglementate

Art. 5. — (1) ANRE aprobă pentru fiecare zonă de rețea, nivel de tensiune și perioadă de aplicare următoarele tipuri de tarife reglementate:

a) tarifele reglementate aplicate clienților casnici de către furnizorii care la data aprobării de către ANRE a tarifelor reglementate pentru o perioadă de aplicare au calitatea de FUI și au în această calitate clienți casnici în portofoliu;

b) tarife reglementate aplicate clienților casnici de către furnizorii care la data aprobării tarifelor reglementate:

(i) au calitatea de FUI, dar nu au în această calitate clienți casnici în portofoliu;

(ii) nu au calitatea de FUI, dar dobândesc această calitate ulterior, în urma parcurgerii procesului de desemnare pe criterii concurențiale. În acest caz FUI aplică tarifele reglementate aprobate de ANRE aferente acestei categorii de FUI de la data intrării în vigoare a deciziei de desemnare.

(2) Tarifele reglementate aplicate clienților casnici de către fiecare FUI pe zonă de rețea $T_{c,i}^{TR}$ se determină cu următoarea formulă:

$$T_{c,i}^{TR} = p_{a,i}^{TR} + p_{fa,i}^{TR} + p_{aj}^{TR} + T_T^{TR} + T_{SS}^{TR} + T_{D,i}^{TR} + C_{pc}^{TR},$$

unde:

$p_{a,i}^{TR}$ — componenta de achiziție a energiei electrice, care include costul serviciului de transport — componenta de introducere a energiei electrice în rețea [lei/MWh];

$p_{fa,i}^{TR}$ — componenta de furnizare a energiei electrice, care include costul activității de furnizare și profitul [lei/MWh];

p_{aj}^{TR} — componenta de ajustare [lei/MWh];

T_T^{TR} — tariful pentru serviciul de transport, componenta de extragere [lei/MWh];

T_{SS}^{TR} — tariful pentru serviciul de sistem [lei/MWh];

$T_{D,i}^{TR}$ — tariful pentru serviciul de distribuție aferent zonei de rețea i și nivelului de tensiune [lei/MWh];

C_{pc}^{TR} — costul previzionat al participării pe PC [lei/MWh];

i — zonă de rețea.

(3) $p_{a,i}^{TR}$ se determină pentru fiecare zonă de rețea i , cu următoarea formulă:

$$p_{a,i}^{TR} = \frac{(p_{achcr,i}^{TR} \times (E_{p,i}^{TR} - E_{cc,i}^{TR})) + (p_{achcc,i}^{TR} \times E_{cc,i}^{TR})}{E_{p,i}^{TR}} \times C_p^{TR},$$

unde:

$p_{achcr,i}^{TR}$ — prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate prin contractele reglementate încheiate de către toți FUI din zona de rețea i , în baza deciziilor ANRE;

$p_{achcc,i}^{TR}$ — prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate prin contractele bilaterale încheiate pe PC, în perioada cuprinsă între data de 21.03.2018 și data intrării în vigoare a prezentei metodologii, de către operatorul economic care a avut în perioada menționată calitatea de FUI_{ob} în zona de rețea i , cu livrare în perioada de aplicare;

$E_{cc,i}^{TR}$ — cantitatea de energie electrică achiziționată prin contracte bilaterale încheiate pe PC în perioada cuprinsă între data de 21.03.2018 și data intrării în vigoare a prezentei metodologii, pentru consumul clienților casnici în regim de SU, de către operatorul economic care a avut în perioada menționată calitatea de FUI_{ob} în zona de rețea i , cu livrare în perioada de aplicare;

$E_{p,i}^{TR}$ — consumul de energie electrică al clienților casnici ai tuturor FUI din zona de rețea i , previzionat pentru perioada de aplicare [MWh]; consumul de energie electrică luat în considerare de către ANRE pentru fiecare FUI la alocarea cantităților din contractele reglementate poate fi cu cel mult 7% mai mare decât consumul rezultat prin înmulțirea consumului mediu lunar al clienților casnici ai aceluiași FUI din ultimele 12 luni anterioare perioadei de stabilire a tarifelor reglementate cu numărul de luni din perioada de aplicare. În acest caz, cantitatea lunară și orară alocată se determină proporțional cu solicitarea FUI;

C_p^{TR} — coeficient supraunitar care reprezintă costul suplimentar luat în considerare în vederea acoperirii profilului de consum și al dezechilibrelor între prognoză și consum. Valoarea acestuia se stabilește de către ANRE în funcție de gradul de contractare prin contracte reglementate, fiind cuprinsă între 1 și 1,05 pentru prima perioadă de aplicare și între 1 și 1,03 pentru următoarele perioade de aplicare.

(4) FUI asigură necesarul de consum pentru clienții casnici la tarife reglementate:

a) prin achiziție prin contracte reglementate, încheiate în baza deciziilor emise de ANRE conform reglementărilor în vigoare;

b) prin achiziție prin contracte încheiate cu prosumatorii care dețin centrale electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile cu puterea instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum, clienți casnici facturați la tarife reglementate;

c) prin achiziție prin contractele încheiate pe PC în perioada cuprinsă între data de 21.03.2018 și data intrării în vigoare a prezentei metodologii cu livrare în perioada de aplicare;

d) prin achiziție prin contracte încheiate pe PC după data comunicării de către ANRE a deciziilor privind cantitățile și prețurile din contractele reglementate;

e) prin achiziție din PZU/PI;

f) la preț de dezechilibru.

(5) $p_{fa,i}^{TR}$ se determină pentru fiecare zonă de rețea i cu următoarea formulă:

$$p_{fa,i}^{TR} = \frac{p_{fs}^{TR}}{C_{s,i}^{TR}} + \frac{C_{t,i}^{TR}}{E_{p,i}^{TR}} [\text{lei/MWh}],$$

$$C_{s,i}^{TR} = \frac{E_{p,i}^{TR}}{N_{lc,i}^{TR} \times n_l} [\text{MWh/loc de consum/lună}],$$

unde:

p_{fs}^{TR} — componenta de furnizare specifică aferentă clienților casnici la tarife reglementate, în valoare de 5,4 lei/loc de consum/lună, care include costul activității de furnizare de 4,7 lei/loc de consum/lună și profitul de 0,7 lei/loc de consum/lună;

$C_{s,i}^{TR}$ — consumul specific de energie electrică al clienților casnici ai tuturor FUI, previzionat, aferent zonei de rețea i ;

$N_{lc,i}^{TR}$ — numărul mediu al locurilor de consum aparținând clienților casnici din portofoliul tuturor FUI din zona de rețea i , previzionat pentru perioada de aplicare;

n_l — numărul de luni din perioada de aplicare;

$C_{t,i}^{TR}$ — valoarea previzionată a unor taxe/impozite/ contribuții noi sau modificări ale acestora, aplicabile de către FUI începând cu data de 1 ianuarie 2019 [lei].

(6) p_{aj}^{TR} se determină pentru fiecare FUI cu următoarea formulă:

$$p_{aj}^{TR} = \frac{SC_f}{E_p^{TR} + E_p^{NC}} + \frac{SC_{pa}^{TR}}{E_p^{TR}} + \frac{D_{ca}^{TR}}{E_p^{TR} + E_p^{NC}} [\text{lei/MWh}],$$

unde:

SC_f — soldul corecțiilor aferente perioadei anterioare datei de 1.03.2019, determinat ca diferență între soldul final al corecțiilor la data de 30.06.2018, stabilit conform reglementărilor aplicabile, și valoarea corecțiilor recuperate în perioada 1.07.2018 — 28.02.2019 prin aplicarea de către FUI_{ob} a prețului pentru serviciul universal și a prețului pentru clienții inactivi [lei]. Diferența se va recupera prin intermediul tarifului reglementat aplicat de către FUI_{ob} în cea de a doua perioadă de aplicare. În cazul FUI_{op} valoarea este 0;

SC_{pa}^{TR} — sold corecții aferente perioadelor ulterioare datei de 1 martie 2019 rezultate din aplicarea tarifelor reglementate [lei]. Pentru prima perioadă de aplicare a tarifelor reglementate valoarea este 0. Pentru a doua perioadă de aplicare se iau în considerare corecțiile estimate aferente primei perioade de aplicare. Pentru a treia perioadă de aplicare se iau în considerare corecțiile finale aferente primei perioade de aplicare și corecțiile estimate aferente celei de a doua perioade de aplicare;

D_{ca}^{TR} — corecția componentei de achiziție determinată ca diferența între valoarea componentei de achiziție inclusă în calculul prețului pentru serviciul universal al FUI_{ob} , aplicat în perioada 1.07.2018 — 28.02.2019 și valoarea componentei de achiziție recunoscută pentru perioada 1.07.2018 — 28.02.2019, stabilită în conformitate cu prevederile alin. (8) [lei]. Valoarea corecției componentei de achiziție se recuperează prin intermediul tarifului reglementat aplicat de FUI_{ob} , până la data de 28.02.2022;

E_p^{TR} — consumul de energie electrică al clienților casnici ai FUI , previzionat pentru perioada de aplicare;

E_p^{NC} — consumul de energie electrică al clienților noncasnici ai FUI , previzionat pentru perioada de aplicare.

(7) Corecțiile aferente perioadelor de aplicare ulterioare datei de 1 martie 2019 se determină pentru fiecare an calendaristic în conformitate cu prevederile metodologiei. Corecțiile finale se stabilesc după depunerea situațiilor financiare la organele fiscale și se iau în considerare la stabilirea tarifelor reglementate pentru perioada de aplicare care urmează.

(8) Valoarea componentei de achiziție aferentă perioadei 1.07.2018 — 28.02.2019 se calculează pentru fiecare FUI_{ob} , ca produs între consumul de energie electrică realizat, aferent clienților în regim de SU, și minimul dintre prețul mediu de achiziție a energiei electrice realizat de către FUI_{ob} în perioada 1.07.2018 — 28.02.2019 și valoarea ($p_{a,i}^{SU}$), determinată cu următoarea formulă:

$$p_{a,i}^{SU} = \min(p_{cc}^{PC}; 1,03 \times p_{med}^{PC}) \times c \quad [\text{lei/MWh}],$$

unde:

c — coeficient ce reprezintă costul suplimentar luat în considerare în vederea acoperirii profilului de consum și al dezechilibrelor între prognoză și consum. Valoarea coeficientului c este:

a) 1,08 în cazul FUI_{ob} care și-a îndeplinit obligația de a achiziționa până la data de 1.05.2018 cel puțin 20% din necesarul de consum al clienților în regim de SU din portofoliul propriu, aferent perioadei 1.07.2018 — 30.06.2019, și cel puțin 80% din necesarul de consum al clienților în regim de SU din portofoliul propriu, aferent primului trimestru din perioada 1.07.2018 — 30.06.2019;

b) 1,05 în cazul FUI_{ob} care nu și-a îndeplinit obligația prevăzută la lit. a).

p_{cc}^{PC} — prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate de operatorul economic care are și calitatea de FUI_{ob} în zona de rețea i , prin contractele bilaterale încheiate pe PC, în perioada cuprinsă între data de 21.03.2018 și data intrării în vigoare a prezentei metodologii, cu livrare în perioada 1.07.2018 — 28.02.2019, comunicată de OPCOM [lei/MWh];

p_{med}^{PC} — media ponderată a prețurilor energiei electrice achiziționate de către operatorii economici care au și calitatea de FUI_{ob} prin contractele bilaterale încheiate pe PC, în perioada cuprinsă între data de 21.03.2018 și data intrării în vigoare a prezentei metodologii, cu livrare în perioada 1.07.2018 — 28.02.2019, comunicată de OPCOM [lei/MWh].

(9) Valoarea corecției componentei de achiziție aferentă perioadei 1.07.2018 — 28.02.2019 se calculează pentru fiecare FUI_{ob} doar dacă în perioada menționată:

a) s-au înregistrat diferențe de peste 20% între media prețurilor de închidere a PZU și prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate de operatorul economic care a avut și calitatea de FUI_{ob} în zona de rețea i , prin toate contractele bilaterale încheiate pe PC, cu livrare în perioada menționată;

b) a fost înregistrată o situație excepțională, în afara controlului managementului FUI_{ob} , care a avut ca rezultat creșterea costului energiei electrice achiziționate de către FUI_{ob} pentru asigurarea necesarului de consum al clienților în regim de SU peste valoarea luată în considerare la stabilirea prețurilor avizate, aplicate în perioada menționată;

c) ulterior avizării prețurilor pentru serviciul universal aplicate în perioada menționată, au intrat în vigoare prevederi legale care au indus FUI_{ob} cheltuieli suplimentare care nu au fost luate în considerare la stabilirea prețurilor avizate;

d) FUI_{ob} a preluat clienții unui alt FUI_{ob} în interiorul perioadei menționate, dar numai dacă în perioada menționată FUI_{ob} a înregistrat o diferență negativă între veniturile și costurile realizate (inclusiv profitul) ca urmare a desfășurării activității de furnizare a energiei electrice la clienții în regim de SU, clienții inactivi și clienții preluați în regim de UI.

Art. 6. — Corecția aferentă tarifelor reglementate pentru perioadele de aplicare ulterioare datei de 1 martie 2019 se stabilește pentru fiecare FUI ca diferență între venitul unitar realizat de către furnizor prin aplicarea tarifelor reglementate la clienții casnici și costul unitar stabilit luând în considerare următoarele elemente:

a) valoarea finală a componentei de achiziție a energiei electrice furnizate la tarife reglementate, determinată cu următoarea formulă:

$$p_{af}^{TR} = \min(p_r^{TR}; \frac{(E_{crf}^{TR} \times p_{achcrf}^{TR}) + (E_{ccf}^{TR} \times p_{achccf}^{TR}) + E_{PZU}^{TR} \times p_{achpzu}^{TR}}{E_{crf}^{TR} + E_{ccf}^{TR} + E_{PZU}^{TR}} \times 1,06) [\text{lei/MWh}],$$

unde:

p_r^{TR} — prețul mediu de achiziție a energiei electrice realizat de către FUI, aferent consumului clienților casnici [lei/MWh];

p_{achcrr}^{TR} — prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate de către FUI prin contractele încheiate în baza deciziilor ANRE și prin contractele prevăzute la art. 5 alin. (4) lit. b) [lei/MWh];

E_{crr}^{TR} — cantitatea de energie electrică achiziționată de către FUI prin contractele reglementate, încheiate în baza deciziilor ANRE, și prin contractele prevăzute la art. 5 alin. (4) lit. b) [lei/MWh];

E_{ccf}^{TR} — în cazul FUI_{ob}, reprezintă cantitatea de energie electrică achiziționată de către operatorul economic, care are și calitatea de FUI_{ob}, prin contracte bilaterale încheiate pe PC în perioada cuprinsă între data de 21.03.2018 și data intrării în vigoare a prezentei metodologii, și cea achiziționată ulterior comunicării de către ANRE a cantităților de energie electrică din contractele reglementate, aferentă consumului clienților casnici la tarife reglementate, cu livrare în perioada de aplicare; în cazul FUI_{ob}, reprezintă cantitatea de energie electrică achiziționată de către operatorul economic, care are și calitatea de FUI_{ob}, prin contracte bilaterale încheiate pe PC în perioada cuprinsă între data desemnării în calitate de FUI_{ob} și data de 31 decembrie a anului în care a fost desemnat și cea achiziționată ulterior comunicării de către ANRE a cantităților din contractele reglementate, aferentă consumului clienților casnici la tarife reglementate, cu livrare în perioada de aplicare [MWh];

p_{achccf}^{TR} — în cazul FUI_{ob}, reprezintă prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate de către operatorul economic, care are și calitatea de FUI_{ob}, prin contracte bilaterale încheiate pe PC în perioada cuprinsă între data de 21.03.2018 și data intrării în vigoare a prezentei metodologii și a celei achiziționate ulterior comunicării de către ANRE a cantităților din contractele reglementate, cu livrare în perioada de aplicare; în cazul FUI_{ob}, reprezintă prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate de către operatorul economic care are și calitatea de FUI_{ob} prin contracte bilaterale încheiate pe PC în perioada cuprinsă între data desemnării în calitate de FUI_{ob} și data de 31 decembrie a anului în care a fost desemnat și cea achiziționată ulterior comunicării de către ANRE a cantităților din contractele reglementate, cu livrare în perioada de aplicare [lei/MWh];

E_{PZU}^{TR} — cantitatea de energie electrică achiziționată de FUI din PZU și PI pentru acoperirea necesarului de energie electrică furnizată clienților casnici la tarife reglementate [MWh];

p_{achpzu}^{PZU} — prețul mediu ponderat al energiei electrice achiziționate din PZU și PI pentru acoperirea necesarului de consum al clienților casnici la tarife reglementate [lei/MWh];

b) costurile unitare realizate pentru serviciul de transport, serviciul de sistem și serviciul de distribuție, rezultate prin aplicarea tarifelor reglementate aferente acestor servicii;

c) costurile unitare realizate, aferente participării în PC;

d) valoarea finală a componentei de furnizare, determinată cu următoarea formulă:

$$p_{faf,i} = \frac{p_{fs}^{TR}}{c_{sf}^{TR}} + \frac{C_{tf}^{TR}}{E_f^{TR}} \text{ [lei/MWh]}$$

$$C_{sf}^{TR} = \frac{E_f^{TR}}{N_{lcf}^{TR} \times n_l} \text{ [MWh/loc de consum/lună] ,}$$

unde:

C_{sf}^{TR} — consumul specific de energie electrică al clienților casnici ai FUI, realizat;

E_f^{TR} — consumul de energie electrică al clienților casnici ai FUI, realizat [MWh];

N_{lcf}^{TR} — numărul mediu al locurilor de consum aparținând clienților casnici din portofoliul FUI;

C_{tf}^{TR} — valoarea finală a taxelor/impozitelor/contribuțiilor noi sau modificate, aplicate de către FUI începând cu data de 1 ianuarie 2019 [lei].

SECȚIUNEA a 2-a

Etapale procesului de aprobare a tarifelor reglementate

Art. 7. — (1) Până la data de 1 octombrie a fiecărui an, fiecare FUI transmite la ANRE:

a) prognoza orară de consum pentru perioada de aplicare următoare, corespunzătoare clienților casnici din portofoliul propriu;

b) cantitatea de energie electrică achiziționată prin contracte bilaterale încheiate pe PC în perioada cuprinsă între data de 21.03.2018 și data intrării în vigoare a prezentei metodologii, pentru consumul clienților casnici, cu livrare în perioada de aplicare aferentă fiecărui tip de produs achiziționat.

(2) Până la data de 1 octombrie a fiecărui an, OPCOM stabilește și comunică ANRE și FUI_{ob} valoarea $p_{achcc,i}^{TR}$ aferent fiecărei perioade de aplicare a tarifelor reglementate astfel cum sunt acestea definite la art. 4 alin. (2). În calculul $p_{achcc,i}^{TR}$ nu se iau în considerare contractele de vânzare-cumpărare a energiei electrice cu livrare în perioada de aplicare care au încetat din inițiativa vânzătorului până la data comunicării de către OPCOM a valorii $p_{achcc,i}^{TR}$.

(3) Până la data de 30 ianuarie a anului calendaristic ulterior unei perioade de aplicare, OPCOM stabilește și comunică ANRE și FUI, pentru fiecare FUI, valoarea p_{achccf}^{TR} aferent perioadei de aplicare anterioare. În calculul p_{achccf}^{TR} nu se iau în considerare contractele de vânzare-cumpărare a energiei electrice, cu livrare în perioada de aplicare, care au încetat din inițiativa vânzătorului, de la data încetării acestora.

Art. 8. — (1) Cu cel puțin 30 de zile înainte de sfârșitul fiecărei perioade de aplicare, fiecare FUI trebuie să transmită la ANRE documentația privind veniturile, costurile, consumurile de energie și prețurile medii de revenire previzionate pentru perioada de aplicare următoare în formatul prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Transmiterea la ANRE a datelor prevăzute la alin. (1) se face atât prin fax, cât și prin e-mail, într-un format electronic prelucrabil (fișiere Excel) împreună cu o adresă de înaintare semnată de reprezentantul legal al FUI.

(3) ANRE poate solicita FUI completarea datelor transmise conform prevederilor alin. (1) cu informații suplimentare sau care lipsesc, necesare pentru analiza veniturilor/costurilor/consumurilor estimate sau corectarea acestora.

(4) FUI trebuie să transmită la ANRE datele și informațiile solicitate conform prevederilor alin. (3) în termen de 5 zile de la primirea solicitării.

Art. 9. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 7 și 8, pentru prima perioadă de aplicare datele prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2) și la art. 8 alin. (1) se transmit în termen de 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a metodologiei.

(2) În termen de 3 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a metodologiei, OPCOM stabilește și comunică ANRE și FUI valoarea p_{cc}^{PC} și p_{med}^{PC} aferent fiecărei perioade de aplicare a tarifelor reglementate astfel cum sunt acestea definite la art. 4 alin. (2), stabilit pe baza tranzacțiilor încheiate până cu două zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei metodologii. În calculul p_{cc}^{PC} și p_{med}^{PC} nu se iau în considerare contractele de vânzare-cumpărare a energiei electrice, cu livrare în perioada de aplicare, care au încetat din inițiativa vânzătorului până la data comunicării de către OPCOM a acestor valori.

Art. 10. — Tarifele reglementate determinate în conformitate cu prevederile metodologiei, aprobate de către ANRE, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu cel puțin 15 zile înainte de data intrării în vigoare.

CAPITOLUL III

Condiții de avizare a prețurilor aplicate de FUI

SECȚIUNEA 1

Procedura de avizare a prețului

pentru serviciul universal aplicat de FUI_{ob}

și a prețului pentru clienții inactivi aplicat de către FUI_{ob}

Art. 11. — ANRE avizează pentru fiecare FUI_{ob}, zonă de rețea și perioadă de aplicare prețul pentru serviciul universal ($P_{SUob,i}$) determinat cu următoarea formulă:

$$P_{SUob,i} = p_a^{SU} + p_f^{NC} + p_{aj}^{SU} \quad [\text{lei/MWh}],$$

unde:

p_a^{SU} — componenta de achiziție a energiei electrice propusă de către FUI_{ob}, inclusă în prețul transmis spre avizare [lei/MWh] (include costul serviciului de transport — componenta de introducere a energiei electrice în rețea);

p_f^{NC} — componenta de furnizare propusă de către FUI_{ob}, inclusă în prețul transmis spre avizare [lei/MWh] (include costul activității de furnizare, costul participării în piețele centralizate administrate de OPCOM și profitul);

p_{aj}^{SU} — componenta de ajustare aferentă prețului pentru serviciul universal [lei/MWh].

Art. 12. — ANRE avizează pentru fiecare FUI_{ob}, zonă de rețea și perioadă de aplicare prețul pentru clienții inactivi ($P_{l,i}$), determinat cu următoarea formulă:

$$P_{l,i} = p_a^l + p_f^{NC} + p_{aj}^l \quad [\text{lei/MWh}],$$

unde:

p_a^l — componenta de achiziție a energiei electrice propusă de către FUI_{ob}, inclusă în prețul transmis spre avizare [lei/MWh] (include costul serviciului de transport — componenta de introducere a energiei electrice în rețea);

p_{aj}^l — componenta de ajustare aferentă prețului pentru clienții inactivi [lei/MWh].

Art. 13. — (1) Prețul pentru serviciul universal și prețul pentru clienții inactivi se avizează în următoarele condiții obligatorii:

a) FUI_{ob} a achiziționat, până la data transmiterii către ANRE a valorilor $P_{SUob,i}$ și $P_{l,i}$, cel puțin 51% din necesarul de consum al clienților noncasnici SU pentru perioada de aplicare și cel puțin 80% din necesarul de consum al clienților noncasnici SU pentru primul trimestru din perioada de aplicare, respectiv pentru perioada martie — mai 2019 în cazul primei perioade de aplicare;

b) Costurile activității de furnizare a energiei electrice includ următoarele categorii:

- (i) costuri aferente facturării consumului de energie electrică;
- (ii) costuri aferente activității de contractare/recontractare;
- (iii) costuri aferente informării clienților;
- (iv) costuri pentru dezvoltarea, adaptarea și întreținerea sistemelor informatice de gestiune a clienților;
- (v) costuri cu salarii și alte cheltuieli cu personalul;
- (vi) costuri cu chirii, impozite, alte taxe asimilate;
- (vii) costuri financiare;
- (viii) pierderi din creanțe și debitori diverși, pentru care există hotărâri judecătorești definitive;
- (ix) costuri cu recuperări creanțe și cheltuieli de judecată;
- (x) costuri aferente implementării modificărilor legislative.

(2) Toate elementele incluse în componenta de achiziție și în componenta de furnizare din prețul propus spre avizare sunt justificate de către FUI în baza unui memoriu justificativ transmis de către acesta în procesul de avizare.

(3) În vederea avizării, odată cu propunerile de prețuri, FUI transmite ANRE și informațiile prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 14. — Componenta de ajustare se introduce numai în calculul prețurilor avizate pentru cea de a doua perioadă de aplicare, valoarea acesteia fiind justificată de către FUI_{ob}.

Art. 15. — În facturile emise clienților noncasnici în regim de SU și clienților inactivi, FUI_{ob} aplică prețurile finale compuse din $P_{SUob,i}$, respectiv $P_{l,i}$ la care se adaugă tarifele reglementate pentru serviciul de transport — componenta de extragere a energiei electrice din rețea, serviciul de sistem și serviciul de distribuție, în vigoare în perioada de aplicare.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții de avizare a prețului

pentru serviciul universal aplicat de către FUI_{op}

Art. 16. — ANRE avizează pentru fiecare perioadă de aplicare și zonă de rețea prețul pentru serviciul universal ($P_{SUop,i}$), propus de către FUI_{op}, determinat cu următoarea formulă:

$$P_{SUop,i} = (100\% - D^{SUop}) \times P_{SUob,i} \quad [\text{lei/MWh}],$$

unde:

D^{SUop} — discountul aplicat de FUI_{op} pentru zona de rețea, stabilit conform reglementărilor în vigoare, exprimat procentual, în valori pozitive cu o zecimală;

$P_{SUob,i}$ — prețul pentru serviciul universal aplicat de FUI_{ob} corespunzător aceleiași zone de rețea [lei/MWh].

Art. 17. — În facturile emise clienților noncasnici în regim de SU, FUI_{op} aplică prețul final pentru serviciul universal compus din $P_{SUop,i}$ la care se adaugă tarifele reglementate pentru serviciul de transport — componenta de extragere a energiei electrice din rețea, serviciul de sistem și serviciul de distribuție, în vigoare în perioada de aplicare.

SECȚIUNEA a 3-a

Etapele de avizare a prețului

pentru serviciul universal și a prețului pentru clienții inactivi

Art. 18. — (1) Până la data de 1 noiembrie a fiecărui an, FUI_{ob} transmite ANRE spre avizare valorile $P_{SU_{ob,i}}$ și $P_{l,i}$ aferente unei perioade de aplicare, pentru fiecare zonă de rețea pentru care este desemnat, determinate în conformitate cu prevederile metodologiei, pe fiecare componentă, precum și:

a) necesarul de consum al clienților noncasnici din portofoliul propriu aferent perioadei de aplicare, pe zone de rețea, categorii de clienți și lună;

b) cantitatea de energie electrică achiziționată pentru acoperirea necesarului de consum al clienților noncasnici în regim de SU;

c) informațiile prevăzute în anexa nr. 2.

(2) ANRE poate solicita FUI_{ob} completarea datelor transmise în procesul de avizare cu informații suplimentare sau care lipsesc, necesare pentru analiza veniturilor/costurilor/consumurilor estimate, sau corectarea datelor transmise.

(3) FUI_{ob} transmite la ANRE datele și informațiile solicitate conform prevederilor alin. (2) în termenul precizat în solicitarea transmisă de ANRE.

Art. 19. — Până la sfârșitul lunii noiembrie a fiecărui an, ANRE avizează valorile $P_{SU_{ob,i}}$ și $P_{l,i}$ pentru fiecare FUI_{ob} , în conformitate cu prevederile metodologiei, exprimate în lei/kWh, publică avizele pe pagina proprie de internet și le comunică FUI_{ob} .

Art. 20. — În termen de două zile lucrătoare de la data avizării de către ANRE a prețurilor aplicate de FUI_{ob} , FUI_{op} transmite la ANRE valoarea $P_{SU_{ob,i}}$ propusă pentru perioada de aplicare, determinată în conformitate cu prevederile metodologiei.

Art. 21. — ANRE avizează valorile $P_{SU_{ob,i}}$ în conformitate cu prevederile metodologiei, exprimate în lei/kWh, publică avizele pe pagina proprie de internet și le comunică FUI_{op} până la data de 20 decembrie a fiecărui an.

Art. 22. — FUI_{ob} și FUI_{ob} publică pe paginile proprii de internet, cu cel puțin două zile înaintea perioadei de aplicare, valorile prețurilor avizate de către ANRE, valorile tarifelor care intră în calculul prețurilor finale și prețurile finale aplicate de către aceștia în facturile emise clienților finali.

Art. 23. — Prin derogare de la prevederile art. 18 alin. (1), pentru prima perioadă de aplicare, FUI_{ob} transmite ANRE spre avizare valorile $P_{SU_{ob,i}}$ și $P_{l,i}$ aferente unei perioade de aplicare în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a metodologiei.

Art. 24. — Prin derogare de la prevederile art. 19, pentru prima perioadă de aplicare, ANRE avizează valorile $P_{SU_{ob,i}}$ și $P_{l,i}$ pentru fiecare FUI_{ob} , în conformitate cu prevederile metodologiei, exprimate în lei/kWh, publică avizele pe pagina proprie de internet și le comunică FUI_{ob} până la data de 18.02.2019.

Art. 25. — Prin derogare de la prevederile art. 21, pentru prima perioadă de aplicare, ANRE avizează valoarea $P_{SU_{ob,i}}$ pentru fiecare FUI_{ob} , în conformitate cu prevederile metodologiei, exprimate în lei/kWh, publică avizele pe pagina proprie de internet și le comunică FUI_{ob} până la data de 22.02.2019.

CAPITOLUL IV

Principii de calcul al prețului de ultimă instanță aplicat de către FUI_{ob} clienților preluați în regim de UI

Art. 26. — (1) Prețul de ultimă instanță ($P_{UI,i}$) se determină de către FUI_{ob} pentru fiecare lună calendaristică, zonă de rețea și loc de consum, cu următoarea formulă:

$$P_{UI,i} = 1,3 \times p_{pzu} + p_f^{NC} \quad [\text{lei/MWh}],$$

unde:

P_{pzu} — prețul mediu ponderat al PZU aferent lunii calendaristice, calculat pentru zilele de luni până vineri.

(2) Pentru un loc de consum preluat, FUI_{ob} aplică $P_{UI,i}$ de la data preluării până în ultima zi a lunii în care FUI_{ob} a fost informat cu privire la preluarea locului de consum. Începând cu data de 1 a lunii următoare, FUI_{ob} aplică prețul pentru clienții inactivi.

Art. 27. — În facturile emise clienților preluați în regim de UI, FUI_{ob} aplică prețul final de ultimă instanță compus din $P_{UI,i}$ la care se adaugă tarifele reglementate pentru serviciul de transport — componenta de extragere a energiei electrice din rețea, serviciul de sistem și serviciul de distribuție, în vigoare în perioada de aplicare.

CAPITOLUL V

Prevederi aplicabile în cazul desemnării unui nou FUI_{ob}

Art. 28. — În cazul în care în interiorul unei perioade de aplicare este desemnat un nou FUI_{ob} , în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a deciziei de desemnare a noului FUI_{ob} și ultima zi a perioadei de aplicare, noul FUI_{ob} aplică clienților finali preluați tarifele reglementate/valorile prețurilor avizate de ANRE aplicate de către vechiul FUI_{ob} pentru perioada de aplicare.

Art. 29. — (1) În cazul schimbării FUI_{ob} , dacă din analiza datelor raportate de către vechiul FUI_{ob} rezultă o diferență negativă între veniturile și costurile realizate de către acesta prin aplicarea prețurilor avizate în perioada cuprinsă între data de 1 ianuarie a anului calendaristic anterior pierderii calității de FUI_{ob} și data pierderii calității de FUI_{ob} , după transmiterea de către vechiul FUI_{ob} a datelor finale aferente ultimei luni calendaristice în care a avut această calitate, ANRE determină valoarea care trebuie recuperată de către vechiul FUI_{ob} , pe care o comunică acestuia și noului FUI_{ob} în termen de 30 de zile de la data transmiterii de către vechiul FUI_{ob} a datelor finale.

(2) ANRE suplimentează veniturile noului FUI_{ob} cu valoarea prevăzută la alin. (1) prin includerea în componenta de furnizare aferentă perioadei de aplicare următoare celei în care a fost determinată valoarea care trebuie recuperată.

(3) În baza unui acord încheiat între cele două părți, noul FUI_{ob} va achita vechiului FUI_{ob} valoarea prevăzută la alin. (1)

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 30. — (1) FUI au obligația să notifice ANRE și OPCOM contractele de vânzare-cumpărare a energiei electrice încheiate pe PC care au încetat din inițiativa vânzătorului.

(2) FUI desemnează o persoană responsabilă cu transmiterea către ANRE, respectiv primirea de la ANRE a datelor și informațiilor conform prevederilor metodologiei.

(3) Datele de contact (nume, funcție, telefon, fax, e-mail) ale persoanelor responsabile desemnate conform prevederilor alin. (1) trebuie să fie transmise la ANRE și actualizate ori de câte ori apar modificări.

Art. 31. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta metodologie.

M A C H E T A
de fundamentare a tarifelor reglementate

Date previzionate

Titular licență:	
Perioada	

Nr. crt.	Elemente de cost / venit	Clienți casnici tarife reglementate			Clienți noncasnici SU	Clienți inactivi
		Energie	Preț	Valoare	Energie	Energie
UM		MWh	lei/MWh	lei	MWh	MWh
1.	TOTAL Componente tarif reglementat				—	—
2.	Componentă achiziție				—	—
2.1.	achiziție contracte reglementate				—	—
2.2.	achiziție din PC				—	—
3.	Transport – componenta de extracție din rețea — TI				—	—
4.	Serviciu sistem				—	—
5.	Participare PC				—	—
6.	Distribuție total				—	—
7.	din care — pe IT				—	—
8.	pe MT				—	—
9.	pe JT				—	—
10.	Componenta de furnizare				—	—
11.	Componenta de ajustare				—	—
11.1	SC_f				—	—
11.2	SC_{pa}^{TR}				—	—
11.3	D_{ca}^{TR}				—	—
12.	TOTAL VÂNZARE LA CLIENȚI FINALI — PREVIZIONAT					

Nr. crt.	Parametri de calcul	UM	Valoare
1	p_{fs}^{TR}	lei/loc de consum/lună	
2	Numărul mediu al locurilor de consum aparținând clienților casnici ai FUI estimat pentru perioada de aplicare	—	
3	C_t^{TR}	lei	
4	$p_{achcc,i}^{TR}$	lei/MWh	
5	C_p^{TR}	—	

COMPONENȚA DE FURNIZARE

		Total activitate FUI (lei)	Clienți casnici la tarife reglementate (lei)	Clienți noncasnici SU + inactivi (lei)	Cheie de alocare
I	Costul activității de furnizare				
1.	1. Costuri materiale				
1.1	Utilități				
1.2	Materii prime, materiale				
1.3	Combustibil netehnologic				
1.4	Amortizare				
2.	Costuri privind serviciile executate cu terți				
2.1	Reparații				
2.2	Redevențe, locații de gestiune și chirii				
2.3	Studii, cercetare				
2.4	Protocol				
2.5	Reclame, publicitate				
2.6	Telecomunicații				
2.7	Prime de asigurare				
2.8	Comisioane, onorarii				
2.9	Emitere facturi/contracte/notificări/Informări clienți				
2.10	Distribuție facturi/contracte/notificări				
2.11	Costuri cu încasarea facturilor				
2.12	Achiziții/dezvoltări/întreținere sisteme informatice				
2.13	Litigii				
2.14	Costuri generate de situații speciale				
2.15	Costuri cu preavizele de deconectare				
2.16	Alte servicii executate cu terți*				
2.17	Taxe PRE				
3.	Alte cheltuieli				
3.1	Taxe, contribuții				
3.2	Pierderi din creanțe/debitori				
3.3	Alte cheltuieli*				
4.	Costuri cu munca vie				
4.1	Salarii				
4.2	CAS				
4.3	Fond de șomaj				
4.4	Fond de sănătate				
4.5	Alte cheltuieli cu munca vie*				
5.	Costuri financiare				
II	Profit**				
III	Cost participare în PC***				

*Se vor detalia într-un tabel similar.

** Se va detalia modul de calcul al profitului.

*** Se va detalia modul de calcul al costului participării în PC.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

